

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Degener

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

forma, quæ tecum esset in senio, in grabatulo, in feretro, in sepulchro, effectque tua non nature laus, aut parentum. Pulchritudo est pulchrum fieri, quam nasci. Illud enim casus, hoc studii est. D. Corporis multa deformitas me premit. R. Deformitas quidem hæc apud quosdam infelicitatis quædam portio est. Tu crede dicentibus non deformitate corporis fœdari animum, sed pulchritudine animi corpus ornari. Non te hoc igitur inhonestat, aut premit, sed honestandi animi materiam, affurgendique ad eum per virtutes aperit. D. Deformem natura parens genuit. R. Si deformem Helenam genuisset, vel (vt viros loquar) si deformem Paridem, fortasse lion adhuc staret. D. Deformis in lucem editus quætor. R. Pauci boni formam corporis amarunt, nullus optavit, quidam etiam proiecunt, quod fecisse laudat. Ille Tuscus adolescens, qui præclari vultus eximiam speciem, quam suspectam multis, aduertamque famæ suæ fenerat & pudicitie aliene illatis sibi sponte vulneribus deformavit, quam tibi dissimilis qui id optes quod ille sibi abulit, & quo rari nunquam innocue vili sunt. D. Forma careo. R. Turius est caruisse quo in experimentum tui anceps ac laboriosum sepe venturus sis. Multis forma nocuit, cunctos exercuit, quosdam post insultus varios molliuit, & vicini faciles dedit, atque ab honestate transuersos in culpam trussit. D. Deformis, & brevis nimium statura est. R. Non est, vt reris prosequendum querelis in commodum longè conspiciatur est statura brevis expeditior agiliorque. D. Statura per brevis est. R. Quid vetat, vt in praua domo magnam virum, sic in prauo corpore magnam animum habitare. D. Corpus exiguum est. R. Id scilicet lamentaris quo te ipso non es ornatus, sed leuis, & facilis, & ad cuncta versatilis. D. Per exiguum est corpus. R. Quis vnquam de exigua conquestus est sarcina? Iusta hercule dolendi causa quod non pressus mole corporea, sed indutus, neque ipse tibi tædio, sed vili sis. D. Contemptibili sum statura. R. Vt gloriosum nihil nisi virtus, sic contemptibile nihil nisi vitium. Nullam virtus respicit staturam. D. Exigua corporis statura est. Non staturam corporis virtus exigit sed animi. Hæc si longa, si recta, si ampla, si magnifica, si decora est, sit illa altera qualiscunquæ, nihil ad rem. Non solum domi, sed ne militie quidem, nisi magis obesse videtur. Nostri vt Marius summus dux non longos, sed thorbos, & validos milites eligebat? Id quam feliciter, quam consulo faceret, erebre & ingentes indicant victorie, habet corporum proceritas maiestatis pluculum, non vigoris. D. Brevis est statura. R. Hæc non impedit, quin vir bonus, & magnus esse possit. Insuper & Rex: si fors tulerit, & Imperator. Etsi enim Africanus Scipio celsus corpore, Iulius Cæsar statura fuerit exællæ, brevis tamen Alexander Macedo & Augustus Cæsar, nec eorum magnitudini breuitas obfuit, nec detrahit famæ. D. Vellem esse altior, & maior. R. Assurge an mo, cresce virtutibus, maior eris, atque altior, hoc virilius, hoc facilius incrementum. D. Cuperem esse formosus. R. Disce amare, atque optare meliora. Stultum est amare periculum suum, stultum optare quod nullo studio quæri potest. Nempe si contra naturam formosus fieri studeas, nil ultra proficies, quam vt de formior videare. D. Formosus esse nequicquam nitro. R. Nitere autem bonus esse: Id non frustra enim facies. Hæc inter multa præcipuum virtus habet, quæri potest, periri non potest. Cum reliqua in a b trio sint fortunæ nec obstante illa quæri valeant, nec iteruari. Sola virtus fortunæ legibus libera est, atque illa oblectante clarus nitet.

§ SIMILITUDO

Quemadmodum in gemmis sæpenumero sub ignobili forma latet pulcherrima natura, sic in corpore deformi latet sæpe insignis animus. *Thruer in apoph.*

§ HISTORICA EXEMPLA.

In Galbam oratorem eloquentia clarum, sed gibbo deformem: ita Iulie M. Lælius, vt diceret ingenium Galbæ male habitare. Corpus enim animi domicilium est.
M. Tallius quum Voconium forte obuium haberet cum filiabus insigniter deformibus, tacite ad amicos dixit. Phœbo haud finente hic seminavit liberos. Sentiens, illum inuito Apolline liberos procreasse, quum Apollo pulcher a poetis fingatur, siue quod oriente sole fortis exitum concipi feliciores.

Degener.

§ DEFINITIO. ET ETYMOL.

DEGENER, Græce ἀγενής, sive ἀγενής, dicitur. Estque idem quod ignobilis. Venit autem à degenero as, quod est à generis nobilitate desicco. *Virg. Degeneres animos timor arguit.*
Degener, qui maiorum suorum virtutibus non respondet. Heb. *Eur.* alienus, extraneus, à verbo *Zor.* alienus fuit. Et *Sorer.* aduersus, à verbo *Sor.* recessit, declinavit, vel à *Sarer,* peruersus fuit. Innuenera sunt eorum exempla qui à pietate, iustitia, temperantia

maiorum suorum degeneraverunt, quorum nomina sunt hæc.

§ SENTENTIAE POETICAE.

Stob. serm. 35. Phocylides.
Και εἰδὲ φησὶν ἰδὲ πάλιν φησὶς ἰσχυρὸς ἴσχυρος
Οὐκ οὐτ' ἐν κείνῳ ἰσχυρὸς οὐτ' ἐν κείνῳ
Hæc quoque Phocylides dixit plurimos esse generos
Quos neq, dicendo, neq, consulendo Silla gnam

Sophocles.
Κολλῶν δ' ἐν πάλιν ἰσχυρὸς ἴσχυρος
Οὐκ οὐτ' ἐν κείνῳ ἰσχυρὸς οὐτ' ἐν κείνῳ
In copia hominum multitudine aliquando
Bonus ignobilis genere natus: Et rursus clarus
saliquis valde malus. Ita nihil constans aut
mans.

Epicharmus.
Οὐκ ἐστὶν εἰς ἀπὸ τοῦ εὐνοῦ ἴσχυρος
Οὐκ ἐστὶν εἰς ἀπὸ τοῦ εὐνοῦ ἴσχυρος
Nullus locus est Siquam definitus
In quo omnes aut improbi gignantur, aut probi

Euripides.
Ἡ φέρει ἰσχυρὸς τὸ γένος ἴσχυρος
Ἄλλ' ἴσχυρος μὲν, ἐν τῷ κείνῳ ἴσχυρος
Πολλοὶ γὰρ οὐκ ἴσχυρος, ἐστὶ κηροί
Ἡ γὰρ εἰδὸν ἀπὸ τοῦ γένους ἴσχυρος
Τὸ μὲν ἐστὶν οὐκ ἴσχυρος, ἐστὶ κηροί
Vincit, natura generis est patria.
Nobiles quidem sunt, sed degeneres.
Multi enim nobiles, nulli sunt.
Iam enim nisi hominem genero parentem
Nullus esse potest: Et rursus ex malis boni gignuntur.

Homer. Odyss. 8.
Οὐκ ἐστὶν ἴσχυρος: πάντες δ' ἐν κείνῳ ἴσχυρος
Phœbus fians deterritor: pauci vero patre nobili
Vel vt quidam reddit.
Æquat vix a patrem ioboles: sed plurim adhibet
Degenerant, pauci superant probitate parentum.
Horat. lib 3. oda. 6.
Ætas parentum peior auisibus
Nos nequiores, mox daturos progeniem vitiosam

§ APOPTHEGMATA.

Aristippus cum degeneres filios adeo negligenter educat, ut non essent, acculatus à quodam, qui seueritate notabat: An non, inquit, & pituitiam & pediculos e nobis agnomimus, procul a nobis abiicimus? Sentit philo sophus, quam habendos pro filijs, qui à parentum & maiorum de dignis virtutibus turpiter degenerarent. *Laert. lib. 2. c. 12.*
Diogenes videns adolescentem cultu geluque parum te pudet, inquit, qui penus tibi velis quam ipia mensura, quidem illa te virum fecit, tu teipsum relinquis inbecillum. *lib. 6.*

Scipio habebat filiam sinistrae famæ: cuidam itaque deoat te filia. Nihil magis, inquit, quam ego iam deoatens, neminem alienis factis dehonellari, sed suo quocumque æstimandum esse. Neque enim illa fuisset deoatens, celebratam, nisi paternas virtutes fuisset imitata. *Plat. de Tranquillitate.* pluribus verbis hoc idem enarrauit, quod obuieni, quod filiam haberet impudicam: Virum meum peccatum est, an filie? Quum Metoocles respondisset, peccatum, sed tuum infortunium: hunc in medium tunc Quid aisian non quæ peccata sunt, eadem sunt lapsum trocles. At lapsus, inquit Scipio, quorum sunt quæ frustrationes. Et hoc confesso Metoocle: Porro quomone demonstrat, filie duntaxat esse infortunium peccatum: Ac Cynici conuictum nihil aliud esse quam tum. *Laert. 1. 2. c. 12.*

Menedemus dicebat, plurimos nauigare Athenas gratia qui primum essent sapientes: deinde fierent hoc est, sapientes amantes, dein rhetores: demum peritiam euaderent idiotæ. Multum proficit, qui dicitur, quod in felicitate proficit, qui temper viget in ceteris. *Laert. 1. 2. c. 12.*

Archidamus Periandro, qui cum esset medicus primis laudatus, carmina scriberet inelicia: Quædam dicit Periander, vt pto eleganti medico malas poeta Notauit hominum mores, qui res honestas ægerat, & fordidiora: cum consilium sit, inquam quemque in re, in qua valet plurimum. *Laert. 1. 2. c. 12.*

Ab equis ad asinos. ad... Locum habet... Mandrabuli more res succedit... Notatur rei... Heroum filii noxe... De filio qui a patris meritis degeneraret... Quis parentem laudabit... Quis patrem laudet nisi proles laudis inanis?

Ab equis ad asinos. ad... Locum habet... Mandrabuli more res succedit... Notatur rei... Heroum filii noxe... De filio qui a patris meritis degeneraret... Quis parentem laudabit... Quis patrem laudet nisi proles laudis inanis?

Delatio.

DEFINITIO ET ETYMOL.

DELATIO a verbo defero; vox media est que tum in bonam tum in malam partem sumitur... Dicitur etiam Hebr. delator iste bolech rachil... Ne incedas delator in populo tuo... Delator ambulans reuelat arcana... Omnes ambulantes cum detractone... Homines detractores... Quis patrem laudet nisi proles laudis inanis?

SENTENTIAE PATRVM.

Basilij magni. Non verba ipsa dolorem afferunt, sed nostra in delatorem animi elatio, contemptus noster, & vnusquisq; nostrum meditatio... Quis patrem laudet nisi proles laudis inanis?

ADAGIA.

Antiqua quam dispari domino dominaris. Ennius. Quis est in discipulum commutat in peius, coram Socrate.

PO

POLYANTHEA